5de. JAARGANG. CURAÇAO DEN 7n JULI 1888. N° 236

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & Co.
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0.50, cada regel mas fl. 0.07½.

ENCYCLIEK

VAN

Onzen Allerheiligsten Vader

LEO XIII,

door de Goddelijke Voorzienigheid Paus, aan de Bisschoppen van Brazilie.

—o—

(*Vervolg en Slot*).

Nog veel andere heilzame maatregelen der Kerk op dit punt dienen vermeld. Zij verflauwde niet in haar zorg om de slaven tegen de gewelddadigheden en de verderfelijke beleedigingen hunner meesters door de gestrengheid harer tuchtregels te verdedigen: zij bood dengenen, die mishandelingen hadden te verduren, een wijkplaats in haar tempels: zij verklaarde het getuigenis van vrijgelatenen voor rechtsgeldig, en zij spaarde de roede niet, waar men, langs den weg van onrechtmatige kunstgrepen, den vrijen man tot slaaf trachtte te maken. Te meer nog ijverde zij voor de vrijheid der slaven, die op eenigerlei wijze, te eeniger tijd of plaats in haar bezit kwamen: hetzij door vast te stellen dat door den bisschop ontheven kon worden van de slavernij al wie gedurende een zekeren tijd bewijzen zou hebben afgelegd van een betamelijken levenswandel, hetzij door het den bisschoppen gemakkelijk te maken, de vrijheid te schenken aan de slaven, die bij uiterste wilsbeschikking hun waren toegewezen. Aan dien geest van erbarming, aan den machtigen invloed der Kerk ook is het toe te schrijven, dat de strengheid der burgerlijke wetgeving tegen de slaven allengs werd verminderd, totdat de verzachtende bepalingen, door Gregorius den Groote voorgesteld, ook in de burgerlijke rechtspleging kracht van wet verkregen, dit laatste vooral door Karel den Groote die ze in zijn *Capitularien* een plaats gaf, evenals later gebeurde in het *Decreet van Gratiaan.* Voortdurend eindelijk, in den loop der eeuwen, strekken de monumenten, de wetten, de instellingen tot welsprekend en krachtig bewijs, tot een heerlijk getuigenis van de liefde der Kerk voor de slaven, wier droevigen staat zij nooit zonder schuts gelaten, maar steeds met de haar ten dienste staande middelen verzacht heeft. — En alzoo kan nimmer genoeg lof en dank gebracht worden aan de heilrijke stichting van Christus den Verlosser, aan de Katholieke Kerk, die de slavernij heeft uitgeroeid en de ware bewerkster is van vrijheid, broederschap en gelijkheid onder de menschen.

Tegen het einde der vijftiende eeuw, toen de heillooze smet der slavernij bij de Christen-volken bijna was verdwenen, en de Staten er zich op toelegden, in de vrijheid des Evangelies zich te bevestigen en tevens in wijder kring hun gebied uit te zetten, waakte de Apostolische Stoel met den meesten ijver tegen het herleven, waar dan ook, van de verderfelijke kiemen, die in Europa waren gedood. Naar de nieuw ontdekte werelddeelen van Afrika, Azië en Amerika richtte zich het waakzaam oog der Pausen; immers, de mare ging, dat de aanvoerders der ontdekkingstochten, Christen-mannen, op onrechtmatige wijze van hun meerderheid in wapenen en geestvermogens gebruik maakten om weerlooze volken te overheerschen en in slavernij te brengen. De maagdelijke grond, die daar viel te bewerken en, niet minder, het ontdekken en uitgraven van kostbare metalen maakten krachtige werklieden tot een noodzakelijkheid en boden aanleiding tot het smeden van geheel onrechtvaardige en onmenschelijke plannen. Er werd een handel begonnen in slaven, tot het verrichten van dien arbeid uit Afrika aangevoerd, een handel, die later onder den naam van *la tratta dei negri* (handel in negers) algemeen in de koloniën in gebruik kwam. Dit onrecht werd gevolgd door een ander, even afkeurenswaardig, toen de inboorlingen der nieuw ontdekte streken (met den naam van Indianen bestempeld) tot een soort van slavernij werden gedwongen. Toen Pius II van deze dingen kennis verkreeg, aarzelde hij geen oogenblik, maar zond den 7n. October van het jaar 1462 een schrijven aan den bisschop van Ruvo, waarin de Paus de bedreven schanddaden brandmerkte en veroordeelde. Eenigen tijd daarna wendde Leo X al zijn invloed en gezag aan bij de koningen van Portugal en Spanje, om te bewerken dat dezen aan een toestand, even schandelijk voor den godsdienst als voor menschelijk- en rechtvaardigheid, voorgoed een einde zouden maken. Desondanks bleef de rampzalige slavernij bestaan en woekerde voort uit de onreine bron, die steeds bleef wellen, de onverzadelijke dorst naar bezit.

Toen is Paulus III, in zijn vaderlijke bezorgdheid niet weinig bedroefd over het lot der Indianen en der negers, na alle andere middelen beproefd te hebben ertoe overgegaan, in een plechtig decreet als ware het voor de oogen en ten aanschouwen van alle volken te verklaren, dat drieërlei billijke en eigene bevoegdheid aan alle menschen toekwam, namelijk: de beschikking over zijn eigen persoon, de bevoegdheid om vereenigd onder eigene wetten te leven, en het recht goederen te verkrijgen en te bezitten. In een schrijven aan den kardinaal-aartsbisschop van Toledo bepaalde hij verder, dat degenen welke in strijd met dit decreet zouden gehandeld hebben, buiten de kerkelijke gemeenschap zouden gesloten worden, en dat het recht om hen weder in de Kerk op te nemen, aan den H. Stoel werd voorbehouden. (*Veritas ipsa.* 2 Juni 1859). Met gelijke zorg en volharding traden ook later andere Pausen, zooals Urbanus VIII, Benedictus XIV en Pius VII, als ijverige kampvechters op voor de vrijheid van de Indianen en de negers, zelfs wanneer dezen nog niet in het geloof onderwezen waren. Pius VII bovendien wist op het congres van Europeesche vorsten te Weenen het daarheen te leiden, dat de slavenhandel, van welken wij boven gesproken hebben, na reeds in verschillende streken te hebben opgehouden, voorgoed zou uitgeroeid worden. Ook Gregorius XVI vermaande degenen welke op dit punt de menschelijkheid en de wetten verachtten ten strengste: hij bracht de besluiten en de vastgestelde straffen van den H. Stoel in herinnering en liet geen middelen onbeproefd, opdat ook de vreemde volkeren, de beschaving der Europeesche natiën navolgend, van den smaad en de snoodheid der slavernij zouden afgeschrikt worden. (*In supremo Apostolatus fastigio.* 3 Dec. 1837). Ons-zelven is het voorrecht te beurt gevallen, Vorsten en Staatshoofden onzen gelukwensch te mogen herhalen, omdat door hun ijverige pogingen aan de langdurige en zeer billijke klachten van de natuur en den godsdienst voldoening was gegeven.

Omtrent een soortgelijke zaak echter rest Ons een bezorgdheid, welke Onze ziel in niet geringe mate verontrust. Immers, terwijl de schandelijke menschenhandel ter zee ophield, wordt hij te land nog op groote schaal en op schandelijk barbaarsche wijze uitgeoefend, bepaaldelijk in sommige gedeelten van Afrika. Doordien de Mahomedanen uitgaan van het schandelijke beginsel, dat de negers en soortgelijke volken nauwelijks verheven zijn boven het redelooze dier, geven zij te aanschouwen waartoe de menschelijke verdorvenheid en de wreedheid leiden kunnen. Onverwachts vallen zij op de negerstammen, die op niets van dien aard verdacht zijn, met woesten rooflust aan: dorpen, woningen herderskampen worden door hen overweldigd: alles wordt door hen verwoest, vernield en geplunderd: mannen, vrouwen en kinderen, zonder veel moeite gevangengenomen en geboeid, worden door hen weggeleid en met geweld naar de schandelijkste markten gedreven. Uit Egypte, uit Zanzibar, gedeeltelijk ook uit Soedan, plegen deze afschuwelijke rooftochten als uit vaste punten te vertrekken. Gedurende den langen tocht zijn de mannen met ketenen aan elkander geboeid en hebben bij de karigste voeding veelvuldige slagen te verduren; degenen die te zwak zijn om dit alles te doorstaan, worden omgebracht; zij die krachtig zijn, worden gezamenlijk te koop gesteld en den norschen en onbeschaamden kooper aangeboden. Ieder die verkocht en toegewezen wordt, moet op de jammerlijkste wijze scheiden van echtgenoot, kinderen en ouders, om in een harde en bijna ondragelijke slavernij te treden, waarbij hij zelfs gedwongen wordt tot het Mohammedanisme over te gaan.

Wij hebben met diepe droefheid deze zaken, welke vroeger niet op zóó groote schaal plaats hadden, vernomen van personen, die van deze schanddaden en snoodheid niet zonder tranen getuigen waren; en met hun getuigenis stemt volkomen overeen wat door de laatste onderzoekers van Middel-Afrika werd medegedeeld. Inderdaad is door hunne geloofwaardige mededeelingen vastgesteld, dat jaarlijks 400.000 menschen in Afrika als redelooze dieren verkocht worden van welke ongeveer de helft op de vermoeiende tochten van uitputting bezwijkt, zoodat zelfs — jammerlijk om het uit te spreken — de reizigers als een weg van achtergebleven doodsbeenderen in die streken gezien hebben. Wie zou niet bij de gedachte aan zoo groote ellende bewogen worden? Wij, die de plaats bekleeden van Christus, den liefderijken Heiland en Verlosser, die Ons zóózeer verheugen over de groote en roemrijke verdiensten der Kerk ten opzichte van allerlei soort van ongelukkigen, kunnen nauwelijks in woorden uitdrukken, hoe groot Ons medelijden is ten opzichte dezer diep ongelukkige volken, met hoeveel liefde Wij de armen naar hen uitstrekken, en hoezeer Wij verlangen, hun alle mogelijke verlichting en hulp te doen toekomen, opdat zij, tegelijk met de slavernij der menschen ook de slavernij van hunne bijgeloovigheid mogen afwerpen en den éénen waren God onder het zachte juk van Christus eindelijk mogen dienen en met ons deelgenooten mogen worden van het erfdeel des Hemels.

Dat toch allen, zoowel zij, die door heerschappij en door macht boven anderen verheven zijn, als zij, die het menschen- en volkenrecht wenschen gehandhaafd te zien, en ook zij, die den bloei begeeren der Katholieke Kerk, de handen krachtig ineenslaan, om dezen handel, den smade[illegible]ten en snoodsten, die denkba[illegible] volstrekt te verbieden en ui[illegible]oeien. In[illegible]schen, terwijl [illegible] en sterke[illegible]weging der geesten en van den menschelijken arbeid nieuwe wegen en nieuwe handelsbetrekkingen in Afrika worden geopend, is het de taak der missionarissen, op de wijze, welke hun de meest gebruikte zal blijken, voor het [illegible] invrijheidstelling der slav[illegible]gen. Door geene menschelijk[illegible] zullen zij daarin slagen, tenzij zij door de goddelijke genade versterkt worden en zich zelven volkomen toewijden aan de voortplanting en de dagelijksche aankweeking van ons heilig geloof, waarvan een der heerlijke vruchten is, die vrijheid te begunstigen en te doen geboren worden, tot welke Christus ons heeft vrijgekocht (Galat. IV, 31). Daarom vermanen Wij hen, dat zij als in een spiegel van Apostolische deugd het leven en de daden van Petrus Claver mogen beschouwen, wien Wij onlangs den lauwer der heiligverklaring verleend hebben; laten zij den blik vestigen op hem, die gedurende veertig jaren met onbezweken ijver zich geheel aan de rampzalige scharen van negerslaven heeft gewijd, zoodat hij te recht de Apostel mag genoemd worden van hen, wier dienaar hij zichzelven heette en ook in werkelijkheid geweest is. Zoo zij zorg dragen, de liefde en het geduld van dezen voortreffelijken man na te volgen en zich eigen te maken, zullen zij zonder twijfel waardige dienaren zijn des heils, boden van troost en van vrede, die de verlatenheid, de barbaarschheid en de ruwheid met Gods hulp in de blijde heerlijkheid des geloofs en der beschaving zullen herscheppen.

Onze gedachten en Ons schrijven, eerwaardige broeders, wenschen Wij thans tot u te richten, om u nogmaals Onze gevoelens te doen kennen en nogmaals met u te deelen de bijzondere vreugde, welke Wij gesmaakt hebben wegens

de beslissingen, welke in uw Vaderland door de openbare machten aangaande de slavernij genomen zijn. Dat thans door de wet is bepaald en geregeld, dat al degenen, welke tot dusver in slavernij verkeerden, de stelling en de rechten van vrije personen zullen geschonken worden, schijnt Ons niet alleen goed, nuttig en heilzaam op zich-zelf, maar bevestigt en versterkt ook de hoop op een èn voor de burgerlijke maatschappij èn voor de Kerk heugelijke toekomst. Daardoor zal de naam van Brazilië bij alle meest beschaafde volken in aanzien en eere geraken en tegelijkertijd de naam groot worden van uw doorluchtigen keizer, wien het schoone woord wordt toegeschreven, dat hij niets vuriger verlangde dan elk spoor van slavernij ten spoedigste uit zijn Rijk te zien verdwijnen. Terwijl dit alles langs wettelijken weg tot stand wordt gebracht, bidden Wij u, spant al uwe krachten in en wijdt al uw zorgen aan den tegenwoordigen toestand, die ongetwijfeld geen geringe moeielijkheden oplevert. Door u behoort gezorgd te worden, dat de slaven en hun meesters met gevoelens van de grootste welwillendheid en goede trouw bezield worden, opdat in geen enkel opzicht van den weg der zachtmoedigheid en der rechtvaardigheid worde afgeweken, en dat alles wat gebeuren moet, wettelijk en op christelijke wijze geschiede. Immers, het is ten zeerste gewenscht, dat wat allen zoozeer verlangden, de afschaffing en uitroeiing der slavernij, gelukkig moge volbracht worden, zonder dat eenig Goddelijk of menschelijk recht worde geschonden, zonder dat de Staat door ongeregeldheden verontrust worde, en op zoodanige wijze, dat het blijvend heil der slaven, in wier belang deze zaak is tot stand gebracht, daardoor bereikt wordt.

Tot deze allen, hetzij zij reeds in vrijheid zijn of welhaast vrij zullen worden, richten Wij met herderlijken ijver en vaderlijk gemoed eenige heilzame vermaningen, getrokken uit [illegible]eeringen van den grooten Apos[illegible]r heidenen. Dat [illegible] een dankb[illegible]rinnering en een [illegible]aar gen[illegible] achten te bewaren en te toonen jegens diegenen, door wier woord en daad zij thans werden vrij verklaard. Mogen zij zich zoo groote weldaad nooit onwaardig toonen en nooit de vrijheid met [illegible] losbandigheid der kwade beg[illegible]den verwarren: mogen zij [illegible]ijheid gebruik maken, gelij[illegible] den rustigen burger betaamt tot [illegible]gen arbeid van een werkzaa[illegible] en tot nut en roem zoowel van huisgezin als Staat. De majesteit van den Vorst te eerbiedigen en te huldigen, aan de overheidspersonen te gehoorzamen, de wetten na te leven, deze en andere verplichtingen behooren zij getrouwelijk te vervullen, niet door vrees maar door godsdienstzin geleid, alle afgunstige begeerlijkheid naar den rijkdom en de grootheid van anderen behooren zij bij zichzelven te bestrijden en van zich verwijderd te houden. Te betreuren toch is het, hoe deze afgunst tegenwoordig velen uit de geringe klassen beheerscht en de oorzaak wordt van allerlei heillooze aanslagen tegen de veiligheid en rust der maatschappij. Mogen zij veeleer met hun lot tevreden zijn, niets meer overwegen, niets vuriger verlangen dan de hemelsche goederen, om welke te bezitten zij geschapen en door Christus verlost zijn. God en dienzelfden Heer en Verlosser mogen zij in vroomheid zijn toegedaan, Hem mogen zij van ganscher harte beminnen. Zijn geboden met alle zorg onderhouden. Zonen te zijn van Zijn Bruid, de Heilige Kerk, moge hun trots, goede zonen te zijn en haar liefde zooveel zij kunnen te beantwoorden, hun streven wezen.

Gij van uwen kant, eerwaardige broeders, blijft voortdurend deze zelfde lessen aan de vrijgelatenen voorhouden en op het hart drukken, opdat Onze vurigste wensch, welke ook de uwe en die van alle weldenkenden is, vervuld worde, dat namelijk, zoo ver zich dit Rijk uitstrekt, de godsdienst op de eerste plaats bij voortduring overvloedige vruchten plukke van de verleende vrijheid en die bij voortduring moge verzekeren.

Opdat dit des te volkomener moge verwezenlijkt worden, smeeken Wij de overvloedigste genade af van God en de voorspraak van de Onbevlekte Maagd. En als onderpand van de hemelsche goederen, en als blijk Onzer vaderlijke genegenheid, verleenen Wij met de meeste liefde aan u, eerwaarde broeders, aan de geestelijkheid en het geheele volk Onzen apostolischen zegen.

Gegeven te Rome bij Sint Pieter, den 5en Mei MDCCCLXXXVIII, het elfde van ons Pontificaat.

LEO XIII.

1 EN 2 JULI 1888.

Na afloop der feestelijkheden van verleden Zondag en Maandag willen wij rondweg getuigen dat dit zilveren feest der vrijheid door de kolonie Curaçao op eene stemmige en fatsoenlijke wijze gevierd is. Wel zou er hier of daar nog iets aan te merken en af te keuren zijn wat met strenger en nauwlettender toezicht ware te voorkomen geweest, ook deed zich nu en dan de traditioneele "tamboer" nog hooren, maar toch, in het algemeen hebben wij alle reden van tevreden te zijn, dank de goede orde en directie waarvoor gezorgd was door het nemen en ten uitvoer leggen van bijzondere maatregelen.

Het feest begon reeds ter middernacht. Uren te [illegible]oren bewogen zich duizenden menschen in de straten die het schot van middernacht verbeidden. Te twaalf ure klonk een salvo van het fort-Nassau dat den aanvang van den feestdag meldde. Dit was voorwaar eene gevaarlijke onderneming die oorzaak had kunnen worden van verschillende ongeregeldheden en uitspattingen. Gelukkig is 't zoo niet gebeurd, maar heeft 't zich tot herhaalde vreugde-uitingen bepaald. Deze vreugde was luidruchtig genoeg, maar daar bleef 't ook bij. Tegen twee uren was alles weer nagenoeg in rust en stilte.

'S Morgens in de vroegte reeds was 't een en al beweging. Overal w[illegible]en de vlaggen geheschen en de [illegible]en en pleinen hadden een echt feestelijk aanzien om de verschillende eerebogen die er opgericht waren en het frisch levend groen dat hier en daar aangebracht was.

Om half negen uren begon in de St. Annakerk de Pontificale Mis met "Te Deum" die door zijn Ex. den Gouverneur en talrijke andere Autoriteiten bijgewoond werd. Later op den dag trok het muziekkorps door de stad waarbij verschillende stukken, sommigen expres voor deze gelegenheid gecomponeerd, afgespeeld werden. Dit verhoogde zoo mogelijk nog de feestelijke stemming.

Het was daarna een voortdurend voorbijtrekken van verschillende groepen die ieder voor zich en op hare wijze een optocht organiseerden en daardoor hulde wilden brengen aan den merkwaardigen feestdag.

Tegen vijf uren des namiddags zette zich eene algemeene optocht georganiseerd en geleid door de Commissie in beweging, voorafgegaan door eene prachtige, fijne Hollandsche vlag die den HoogEdGest. Heer Gouverneur door de Commissie namens de bevolking van Curaçao zou geschonken worden. Voor het Raadhuis werd de stoet opgesteld en trok in welgeregelde orde, middelerwijl de kapel eenige volksliederen speelde, tot voor het Gouvernementshuis. Op uitnoodiging van Zijn Ex. vereenigden zich nu in de zaal van het gouvernementsgebouw de Commisie-leden en boden hem daar die vlag aan ten teeken van hun oprechte Vaderlandsliefde.

Des avonds was Otrobanda en Pietermaai rijk geïllumineerd en op verschillende plaatsen werd er vuurwerk ontstoken. Vooral verdient er ook nog melding gemaakt te worden van eene serenade door de St. Jozefsgezellenvereeniging gebracht aan den HoogEdel Gestrengen Heer Gouverneur.

Omstreeks acht uren ging een honderdtal leden, allen gekleed in middeleeuwsch kostuum, wat een prachtig fantastisch gezicht opleverde, van Pietermaai uit en trok over Scharloo tot voor de woning van den Gouverneur. Hier werd eerst vuurwerk afgestoken en na een herhaald *Biba nos Rei, biba nos Patria* ging men al zingende door de Poenda en over Pietermaai weer naar huis.

Hierdoor hebben de gezellen weer eens te meer getoond dat door de Godsdienstige principen die hun voortdurend voorgehouden worden, volstrekt niet de liefde voor Vorst en Vaderland uitgedoofd wordt, maar dat die daardoor zelfs meer opgewekt wordt.

Maandag, de tweede dag voor de feestviering bestemd, ging in even vroolijke stemming voorbij als Zondag.

Ten zes ure 's morgens viel er een schot van het fort als een oproeping om de vlaggen te hijschen en ten teeken dat de vreugdedag begon.

Iets zeer belangrijks en gewichtigs was zeker de aanbieding van een gedenksteen aan den Gouverneur en de oprichting daarvan aan het fort-Amsterdam. Dit zal een blijvende herinnering zijn aan den 1 Juli 1888, den vijf en twintigsten verjaardag der Emancipatie.

Des avonds had er in de haven een gevecht plaats tusschen de *Vrijheid* en de *Slavernij*. Men had hiervoor een paar "pontjes" als oorlogsschepen opgetuigd, ieder bemand met eenige matrozen en verder personeel die den strijd zouden voeren.

Toen eenmaal het teeken tot aanval gegeven was, ontstond er een knalvuur met vuurpijlen en Romeinsche kaarsen, waarbij de *slavernij* het onderspit moest delven. Herhaalde malen teruggeslagen, kwam zij nu en dan weer zachtjes aan vooruit totdat zij eindelijk door de *Vrijheid* werd plat geschoten.

Dit alles was iets eigenaardigs en maakte een heerlijk effect om het bengaalsch vuur dat er van alle kanten bij ontstoken werd.

Wat er nu van het eigenlijke „groote vuurwerk" te zeggen is op Maandag-avond, dit laten we aan anderen over. Wij ten minste hebben van de belangrijke stukken weinig te zien gehad en wij gelooven dat er zeer weinigen daarover hun oordeel kunnen uitspreken, om reden dat 't op geen verkeerdere wijze kon geplaatst geweest zijn als nu het geval was.

Curaçao ter eere, zoo kunnen wij hier besluiten, is het Emancipatie-feest op den 1n en 2n Juli van 1888, ordelijk, met geestdrift en onder algemeene deelneming gevierd.

Zulk jubelfeest mag in aandenken blijven!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

BEKENDMAKING.

Gaarne betuigt de ondergeteekende, namens den Heer Gouverneur, de hooge tevredenheid van Zijn Hoogedelgestrenge aan de goede bevolking van Curaçao, wegens de ordelijke en waardige wijze waarop door haar het 25 jarig jubilaeum van de opheffing der slavernij in deze kolonie werd gevierd; eene getuigenis dat Curaçao's ingezetenen weten de vrijheid naar waarde te schatten en haar waardiglijk te gebruiken.

Curaçao, den 3en Juli 1888.

De Procureur-Generaal,

SOL. C. HENRIQUEZ.

— Verleden Donderdag werd alhier de verjaardag van H. K. H. Wilhelmina Frederica Ana Elisabeth Maria, dochter van Z. K. H. Frederik, prins der Nederlanden, en gemalin van Z. K. H. den prins von Wied op de gebruikelijke wijze herdacht.

Consequentie van het despotisme in de geldquaestie.

Om een staaltje te geven hoever de willekeur in de besproken geldquaestie gaan kan, kunnen wij hier het volgende mededeelen wat ons dezer dagen van vertrouwbare zijde verteld is.

Iemand van de "koenoekoe" die eene kleine nering heeft, moest een kleine inkoop doen in een der pakhuizen in de stad. Zoo iemand door die geldspeculatie gedrukt is, dan is het deze eenvoudige buitenman, die bij een omzet in 't klein, natuurlijk wel voorzien was van de zoogenaamde "placa limpi" die hij van den minderen en behoeftigen man gebeurd had. Deze op hun beurt, hadden die "placa limpi" ontvangen, 't zij voor hun verrichten arbeid, 't zij voor terugontvangst bij hun inkoop, misschien zelfs ter plaatse waar nu de arme man met zijn "placa blancoe" wordt afgewezen.

Wat geschiedt er nu? De bovengenoemde "koenoekero" die, zooals gezegd is, eenigen inkoop te doen had in de stad, zendt zijn knecht naar een der pakhuizen in de stad, voorzien van eenige "placa blancoe" — deze waren echter volstrekt niet zoo blank dat men de munt niet meer onderscheiden kon — om sommige artikelen te koopen en tegelijk te betalen. Onze landbewoner is echter toch zoo secuur om tegelijk goudgeld ter betaling mee te geven.

De knecht van alles zeer goed ingelicht en onderricht, begeeft zich naar de stad en treedt daar het aangegeven pakhuis binnen met de boodschap van zijn "Sjon."

Hij doet zijn bestelling en het gevraagde artikel wordt hem toegewogen.

De waarde wordt nu in „placa blancoe" er neergeteld. 't Spreekt van zelf, dat zulke munt volgens sommige Heeren onvoorwaardelijk moet geweigerd worden. Nu legt de knecht een goudstuk er neer dat gereedelijk ingerekend wordt en waarbij het "[illegible] over" in halve en heele sols wordt teruggeven. Ons knechtje ziet en overziet die geldstukken en zegt „sjon no ta basta."

Tot verbazing van den koopman en niettegenstaande dezer herhaalde bewering dat 't genoeg is, blijft hij weigeren.

Eindelijk geeft de kooper uitleg van zijn handelwijze en zegt heel leuk weg, dat zijn baas de halve sols rekent tegen vijftig cents en de heele sols tegen een gulden, dus, zegt hij, komt 't niet uit. Nu kon men hem zeggen dat die handelwijze een dwaasheid was, eene verregaande willekeur, een maatregel waarvoor men niet het minste recht had, het laconisch antwoord luidde telkenmale, dat zoo het verlangen was van zijn Meester, die evenveel recht had om de sols en halve sols voor de gewone waarde te weigeren als de handelaar de „placa blancoe." De quæstie was hiermede niet uitgemaakt, en de oolijke knecht liet de waar onaangeroerd achter zonder een cent te betalen.

Tot zoover gaat 't, wanneer iedere willekeur de toon aangeeft, ook in zake de geldquæstie op Curaçao.

NEDERLAND.

— Men weet, dat de liberale bladen gematigdheid beloofden jegens het nieuwe ministerie. Die het liberalisme kent, kon zich voorstellen hoeveel die belofte beteekenen zou. Reeds nu geeft het *Vad.* een bewijs van die beloofde gematigdheid door te schrijven:

„Het sluiten der openbare scholen voor kinderen, die den twaalfjarigen leeftijd bereikt hebben, wordt voortgezet. Te Westmaas was uitbreiding van het onderwijzend personeel volgens de wet noodzakelijk. Fluks werd het kunstje van Wijmbritseradeel en andere gemeenten toegepast. Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland protesteerden, maar het hielp hun niet. De minister Mackay heeft beslist, dat er geen termen zijn voor de hooge regeering om tusschenbeide te komen, want dat de gemeenten vrij zijn aldus te handelen.

„Toch heeft de minister bij zijn openingswoord zelf in herinnering gebracht, dat het de grondwettige plicht is van de hooge regeering voortdurend voor het openbaar onderwijs te zorgen!"

Men weet, dat Mackay niets [illegible]

ers doet dan Heemskerk en ziet et *Vad.* geen aanmerking maken de woorden des ministers, volns welke de gemeenten *vrij zijn* handelen, zooals zij doen. Is dit aar, en nog eens, het *Vad.* ontent 't niet, dan kan de minister niet trouw zijn geworden aan zijn enings.voord, want de grondwet n hem niet voorschrijven, *zóó* voor t openbaar onderwijs te zorgen, t de vrijheid der gemeenten er or geschonden wordt.

— In aansluiting met de zeer bedigende berichten omtrent den stand van den Koning, welke dertijd reeds medegedeeld werden, et het ons genoegen ook thans kunnen melden, dat Z. M. zich er wel bevindt, in het Paleis op neer gaat en, als naar gewoon, zich voortdurend met particulieen regeeringszaken bezighoudt. Waarschijnlijk wordt de gebruikeke badreis naar Wildungen voor t jaar uitgesteld.

(*N. v. d. D.*)

— Als het *Handelsbl.* over het doel r vrijmetselarij spreekt, heet het tijd, dat zij zich alleen bezig houdt t liefdadigheid. 't Is philantro voor en na.

Onlangs echter verhaalde het zoo idelijk mogelijk, dat de Loge zich k met politiek bezig houdt. Na rmeld te hebben, dat Clémenceau, leider der radicale partij in Frank. 'te Parijs een vergadering heeft legd, waarvan het doel is, „de ddelen te bespreken, waardoor de saristische beweging (van Boulan) met goed gevolg kan worden streden," gaat het als volgt voort: „*Tot hetzelfde doel* komen den n Juni ook de vrijmetselaars te rijs bijeen. Alle Fransche loges n uitgenoodigd zich op dit cons te doen vertegenwoordigen, einde een algemeene beweging en generaal Boulanger's streven kunnen beramen."

Als dat nu politiek is en geen lantropie, laat dan het *Hand.* nooit er zeggen, dat de Loge zich alleen t de laatste bezig houdt.

BUITENLAND.

ITALIË.— De groote Paus, die al e zorgen wijdt aan het tot inr brengen der verdoolden, aan vrijmaking der gevangenen, aan loslating der slaven, die overal weldaden der Christelijke beaving verspreidt, zoo wordt aan *Monde* geschreven, ziet thans tot e smart onder zijne oogen de edste en ondankbaarste vervolg, eene allerhatelijkste slavernij nieuwen, die ten doel heeft, de iaansche geestelijkheid en Kalieken aan den sectenhaat op te ren. Het is bekend, met welke de het nieuwe strafwetsontwerp wil vervolgen, als zij blijven rtgaan met het opeischen der hten van den H. Stoel of als zij esteeren tegen openlijk onrechtrdige wetten of "den vrede der sgezinnen verstoren" door de rheid te verkondigen. De Ka is reeds met de discussie over voorstel begonnen, teneinde te hten het inderhaast nog voor de ervacantie aan te nemen, desls *en bloc*. Men kan zich van haat, dien de liberalen bezielt, denkbeeld vormen uit deze woorvan de *Diritto* naar aanloiding het protest door het Napolitaanepiscopaat.

Indien het door den hooggeëerden Zalli samengesteld wetboek reeds kracht wet had, zou het verzoekschrift der bisppen van zelf onder het bereik vallen der len, die het juist tracht te bestrij. Overigens heeft de zwarte secte nooit aten, van de liberale vrijmoedigheid te eeren om hare zaakjes te doen. Zij indien zij daarbij voordeel vindt, de dwet toe, met voorbehoud van haar t geheim te ondermijnen. Daarom n wij niet moede te schrijven tegen ogenaamde verzoening, die ten slotte Staat onder de slavernij der Kerk zou en.

Het schijnt ons toe, dat de tegenwoorquaestie in weinig woorden kan worpgelost en zonder zoovele complimen-Er behoeft zeker geen verschooning rden gebezigd jegens lieden, die, terij tegen de onderdrukking der mis drijven (?) protesteeren, door het feit zelf toonen, dat zij die willen begaan.......

"Vooronderstel zelfs, dat de voorstellen van den zegelbewaarder te streng waren, wien moeten de priesters het dan wijten tenzij zichzelven? Het Vaticaan blijft ter eere van zijne even onbillijke als nutteloozo (*sic*) aanspraken op de tijdelijke macht hardnekkig voortleven op een voortdurenden voet van oorlog met Italië. Het is zeer natuurlijk, dat Italië zich tegen dergelijke bedoelingen vrijware.

"Laten de priesters zich hun *mea culpa* doen, en dat zij de wetten laten maken door hen, die dit kunnen en moeten doen, naar gelang de rechtvaardigheid en de gelegenheid hun raden. Als de tijden komen te veranderen, zullen wij zoo noodig er aan denken, het strafwetboek op nieuw te wijzigen. Voor het oogenblik voldoen de voorschriften van het outwerp aan eene wezenlijke noodzakelijkheid, en wij gelooven, dat het als zoodanig door het Parlement zal erkend worden".

Maar deze beleedigingen zijn God dank evenmin geschikt om de Katholieken te ontmoedigen of bang te maken als het papieren dwangbuis, dat in de vrijmetselaarsloges naar haar filiaal, de Kamer op Montecitorio, gezonden is. Dat heeft men kunnen zien aan het edel en krachtig protest van de Napolitaansche bisschoppen en aan een dergelijk protest van den patriarch van Venetië en zijne suffragaan-bisschoppen. Ook de leeken hebben hunne stem verheven. De markies Crispolti, hoofdredacteur der *Osservatore Romano*, heeft te Turijn eene conferentie over het onderwerp gehouden. De advocaat Paganuzzi, voorzitter van het Venetiaansche comité voor het werk der Katholieke congressen, heeft uit naam van dat comité eveneens een krachtig protest uitgevaardigd.

De Italiaansche Katholieken zullen den nieuwen strijd, die hun te wachten staat onder aanvoering van hunne geestelijkheid met moed volhouden. De Paus zelf zou deze zaak ter hand nemen en eens te meer toonen, dat het apostolische woord niet aan banden kan gelegd worden. Hij heeft reeds door eene nota der Staatssecretarie aan de nuntii laten protesteeren, teneinde haar over te brengen aan de regeeringen, bij welke zij gezonden zijn. Dit protest heeft een nog plechtiger vorm gekregen in het consistorie van den 1n. Juni jl. en wel den vorm eener allocutie, die nog onzer lezers spoedig in haar geheel ter lezing zullen geven.

— De Vaticaansche tentoonstelling, die den 30sten Mei gesloten werd, is door 570,000 personen bezocht, waaronder 350,000 vreemdelingen. De toegang was vrij, waardoor ook de onbemiddelden in staat werden gesteld haar een bezoek te brengen. De eenige souverein, die haar een bezoek bracht, was de koning van Zweden, die noch een gezantschap, noch een geschenk zond. De kosten der tentoonstelling bedragen volgens de *Daily News* 40,000 lire.

— Bij gelegenheid der conferentie te Turijn door den markies Crispolti, waarvan hierboven sprake is, zijn weder schandelijke tooneelen voorgevallen, uitgevoerd door de liberalen, die, daarmede weder een bewijs hunner hooggeroemde verdraagzaamheid hebben gegeven. Het publiek, dat voor een gedeelte uit studenten bestond, heeft den redenaar uitgefloten, uitgejouwd en verhinderd te spreken. De wettelijke sommatiën zijn gedaan moeten worden om de zaal te ontruimen.

Daarop zijn de studenten voor het aartsbisschoppelijk paleis eene betooging gaan houden, die zulk een kenmerk droeg, dat de aartsbisschop bevel moest geven, de deuren te versterken en te bewaken.

FRANKRIJK. — Men hoort dikwijls den onzin debiteeren, dat het opkomend geslacht, in de liberale beginselen opgevoed, later de ware steun zal zijn van het vaderland. Welnu, hen, die dan over de Parijsche jeugd niet tevreden zijn, zal men met recht onder de moeilijke lieden mogen rangschikken. Elk jaar hebben er vergelijkende examens plaats voor de verschillende graden van onderwijs; onlangs was het de beurt der scholen voor lager onderwijs, waartoe de stadsscholen, lagere en particuliere scholen behooren,— een bijeenraapsel van jongens van 12 tot 14 jaren van alle standen. Onder die leerlingen bevond zich dezen keer de jongeheer Carnot. Het was eene schoone gelegenheid voor den president om nu eens openlijk aan het beginsel van volksgelijkheid hulde te brengen, maar, ofschoon de ouders niet zijn toegelaten, had papa Carnot den wensch te kennen gegeven, het examen met zijne tegenwoordigheid te mogen vereeren. Bij zijn binnentreden vlogen de paedagogen, als door een electrischen schok getroffen, van hunne zetels op en stonden te buigen als knipmessen, toen eenige jongens te midden van een oorverdoovend geraas en met hunne linialen op de tafels slaande, den kreet aanhieven „Leve Boulanger!" Men is een paar dienders gaan halen, die de belhamels bij den kraag naar buiten hebben gebracht, en nadat de rust hersteld was, ving het examen aan. Dit viel voor in de groote oranjerie van het Luxemburg, in de onmiddelijke nabijheid der vergaderzaal van de patres conscripti. Onder die jongens waren er misschien, die later in den Senaat, ten ware men dien dan mocht hebben opgeruimd, zitting zullen nemen; het is te hopen dat zij zich dan wat fatsoenlijker zullen gedragen en hunne jonge jaren zullen hebben vergeten.

Daar om de zitplaatsen werd getrokken, heeft het toeval gewild dat de knaap Carnot gezeten was tusschen een jongen op klompen en een ander die zich voortdurend het hoofd krabde, eene voorwaar schoone hulde, aan gelijkheid en broederschap gebracht. Het schijnt overigens op dat examen vroolijk te zijn toegegaan; de jonge hoofden waren verhit geraakt en hebben zich aan allerlei guitenstreken overgegeven. De een, zooals het gewoonlijk gaat, fluisterde zijn buurman in als deze met zijn antwoord verlegen was. Zoo heeft men bij het ondervragen over de aardrijkskunde kunnen hooren, dat Lotharingen de voornaamste stad van den Elzas, en Melbourne hoofdstad is van Groot Brittannië, maar de lachspieren zijn losgeraakt, toen de vraag, wie de moeder is geweest van Hendrik IV, beantwoord werd met den naam van Louise Michel. Het algemeen applaus, dat daarop volgde, was in dit speciaal geval misschien te vergeven.

— Een valsch gerucht van het overlijden van de Lesseps heeft eene daling van 15 francs op de aandeelen in het Panama-Kanaal veroorzaakt.

— In antwoord op een verzoekschrift van de *Institut Français*, strekkende om de terugkomst van den Graaf d' Aumale naar Frankrijk te vergunnen, zeide de heer Floquet dat het eene van de politiek onafscheidelijke zaak was en dat hij het ministerie daaromtrent zou raadplegen.

Een later telegram uit Parijs meldt, dat het ministerie beslist heeft, dat de opheffing van het decreet tot uitzetting van den Graaf d' Aumale in strijd is met de tegenwoordige politiek.

— Bij de verkiezing van een Afgevaardigde voor het *Département du Nord* werd de republikeinsche candidaat, de heer Legrand, herkozen.

DUITSCHLAND. — De *Berliner Post* zegt, dat er geen reden bestaat voor de bewering, als zou er spoedig een oorlog uitbreken met het doel om nieuwen roem te winnen; het blad verklaart tevens dat Duitschland niets anders verlangt dan dat Frankrijk het met rust laat. De keizerlijke proclamatie bevat echter eene insinuatie hoe de Hohenzollerns den oorlog weten te voeren.

— De berichtgevers der Fransche dagbladen *Gaulois* en *Matin* zijn uit Berlijn verdreven geworden. Deze maatregel heeft groote verontwaardiging te Parijs teweeggebracht. De *Intransigeant* en de *Evénement* sporen de Fransche regeering aan tot het nemen van vergeldingsmaatregelen.

— Keizer Wilhelm heeft geweigerd een afscheids-bezoek van Dr. Mackenzie te ontvangen.

— Men meldt uit Berlijn dat de plechtige kroning van den nieuwen Keizer in den a. s. herfst te Königsberg zal plaats hebben.

— Algemeen verwachtte men dat de Keizer den 25n Juni ll. in zijn Boodschap aan den Rijksdag verklaren zou, dat hij volkomen eens is met Prins von Bismarck om de politiek van vrede door de Keizers Wilhelm I en Frederik III gevolgd, te handhaven.

— Met geestdrift werd de nieuwe Keizer begroet bij zijn intocht te Berlijn.

BELGIE. — Schitterend is de overwinning door de "clericalen" behaald bij de Belgische verkiezingen; zij tellen nu eene meerderheid van 60 stemmen in de Kamer van Afgevaardigden.

OOSTENRIJK. — Er is een levensbeschrijving van Franz Liszt verschenen, die, meer den mensch dan den kunstenaar teekenend, uit een serie van losse herinneringen zijner vrienden bestaat en het edele karakter in 't licht stelt van den vermaarden musicus, die in zijne laatste jaren oneigenlijk abbé Liszt genoemd werd. Tijdens een langdurig verblijf te Rome (Paus Pius IX kon somtijds uren naar hem zitten luisteren, als Liszt voor de piano zat), terwijl men hem den tweeden Palestrina noemde, vatte hij het voornemen op, priester te worden. Het bleek echter weldra dat hem de roeping tot den geestelijken stand ontbrak en aan de omstandigheid dat hij een tijd lang seminarist was, had hij den naam van abbé, die hem vooral in Frankrijk en Engeland bijbleef te danken.

De onafhankelijkheid van zijn karakter blijkt uit menige in de „Herinneringen van een Landgenoot" medegedeelde anekdote.

Reeds vroeger is verhaald, dat hij aan het hof van Czaar Nicolaas, plotseling van de piano opstond, toen de Keizer luide een gesprek aanknoopte met een der aanwezigen. Toen de Czaar hem naar de reden vroeg, antwoordde hij: „Als de Keizer spreekt, moet immers een ander zich stil houden."

Geheel het Koninklijk hof van Pruisen bevond zich eens op het kasteel van een domein bij Bonn. Ook Franz Liszt was tot het avondconcert uitgenoodigd. De Koningin van Engeland en haar gemaal Prins Albert, zoomede eenige Oostenrijksche hertogen woonden tevens het concert bij. Koningin Victoria, wier echtgenoot, volgens de Engelsche grondwet slechts den titel had van Prins-gemaal, moest het aanzien dat een Oostenrijksch aartshertog een hoogere plaats kreeg dan Prins Albert. Zij werd driftig, beknorde hare hofdames en keurde alles luide af. Intusschen begon het concert. Liszt speelde een ouverture. Nauwelijks waren eenige tonen vernomen of Koningin Victoria klaagde over de hitte in de zaal en wenschte een raam open te hebben, waaraan door een kamerheer voldaan werd. Het duurde geen twee minuten of zij klaagde over tocht, en het raam moest weer gesloten worden. Liszt hoorde dat gerucht, stond op, boog, verliet de zaal en ging in den tuin een sigaar rooken. Toen hij een half uur later terugkwam vroeg hem Koning Friedrich Wilhelm: „Waarom zijt ge zoo in eens weggeloopen?"

„Ik was bang, antwoordde Liszt, dat ik Koningin Victoria zoude storen in het geven van haar orders."

De Koning lachte hartelijk en op algemeen verzoek ging Liszt andermaal voor de piano zitten en speelde de ouverture door, thans te midden eener doodsche stilte.

VENEZUELA. — De regeering heeft een manifest uitgevaardigd, waarin gemeld wordt, dat de publicke orde in de vlakten van Guárico verstoord is geworden. De hoofden van den opstand zijn de

generaals Joaquin Crespo en Luciano Mendoza.

— Uit Caracas komt het bericht, dat Dr. Juan Pablo Rójas Paúl gekozen is tot President der Republiek.

Fiesta di Emancipacion.

Verdaderamente difícil ta pa nos haci un descripcion fiel di toer e festividadnan koe Curaçao a celebra Dia Domingo i Dia Luna pasá na conmemoracion di 25 aniversario di abolicion di esclavitud. Difícil, na promé lugá, pa e espacio corticoe di nos courant, i tambe difícil pa nos conta toer toer cos sin laga atras algo di tantoe manifestacion di alegria i di gratitud koe duranti e dos dianan-ai tabata haci di diferente manera i pa diferente clase di hende: manifestacionnan koe sin duda lo marca fecha di 1° di Juli 1888 indeleblemente den memoria di henter pueblo di Curaçao.

Programa organizá pa comision di *Fiesta Willem III*, koe nos lesadónan toer conoce, tabata cumplí na toer su parti i nos no por menos koe haci aki homenage na pueblo pa su comportacion asina moderá i decente na toer e momentoenan, koe nos por jama fiesta di pueblo: na paseonan coe música, na partimentoe di binja, etc. etc., na cual momentoenan henter pueblo tabata riba pia, reuní na e lugánan di festividad.

Dia Domingo mainta templo católico di Otrobanda, adorná coe muchoe gustoe p'aden i p'afó, na oenda Su Ilma. Mgr. Joosten a ofrece un Santoe Sacrificio pontifical na bienestar di pueblo di Curaçao despues di a canta un *Te Deum* implorando bendicion di cieloe riba nos bon Rei Willem III, tabata jená coe hende den cual tabata notá na puesto di distinccion: Excelentísimo Senjor Gobernador di Colonia i su respetable familia, senjor Procurador General, i un número grandi di otro autoridad i colegionan. Despues di *Te Deum* senjor Gobernadór a retira coe su familia mientras major parti di e invitado distinguínan a asisti te na fin di Sacrificio. Ora senjor Gobernador a baha na awasá di Otrobanda é tabata ricibi coe un *Leve de Koning! Leve onze Gouverneur!* koe a sali foi corazon di miembronan di comision di fiesta *Hulde uit dankbaarheid*, mientras un número grandi di mosita bistí na blancoe coe adorno oranje tabata strooi caminda dilanti di Su Excelencia te na porta di misa Santa Ana. Aki na porta un comision di *Fiesta Willem III* a ricibi Senjor Gobernadar i conducié na su lugá den misa, mientras banda di música militar, pará den plaza di misa, tabata toca *Wien Neerlandsch bloed*. Ora Sacrificio di Misa a caba i koe Mgr. Joosten a presenté den plaza bandanan di Militar i Schutterij huntoe a ricibi Su Ilma. coe himno nacional i despues ora Su Ilma. a baha for di pastorie pa bai su cas é tabata ricibí atrobe coe música di e dos bandanan, koe e ora-ai a toca *Paus Leo Marsch*. Di ai e dos bandanan huntoe, na cabez di miembronan di comision di *Fiesta Willem III* ai presente i siguí pa henter un pueblo entusiasmá a sali for di plaza di Misa caminando bao di gritoe di *biba nos Rei! biba nos Gobernador! biba nos Obispoe!*

Pietermaai tambe tabata di fiesta e mes mainta. Den templo di N. S. del Rosario tabatin pa ocho or di mainta un Sacrificio solemne pa gradici Dios pa e beneficio di libertad, koe 25 anja pasá tabata concedé na pueblo di Curaçao. N' e momento solemne-ai tabata inaugurá un luhoso altar major nobo, obra di mérito koe ta haci honor na su trahadó, reverendo pastor Frie di Santa Rosa. Despues di misa miembronan di Congregacion di Maria Magdalena, formá major parti di un cientoe i tantoe mohé koe 25 anja pasá tabata librá di e yugo denigrante di esclavitud, tabatin nan fiesta na school di Zusternan na Pietermaai i di ai un Comision di nan a bai coeminda senjor Gobernador manifestando nan sintimentoe di gratitud pa e bondad koe nan a risibi foi manoe di Willem III, pa gracia di Dios Rei di Hoelanda. Senjor Gobernador a ricibi nan coe muchoe carinjo i ofrece nan un kelki di likeur na salú di Su Magestad.

Pa 5½ ora di atardi tabatin presentacion di un bandera di seda na Gobernador, como recuerdo di e dia grandi pa pueblo di Curaçao. Coe música na cabez comision di *Fiesta Willem III* huntoe coe un número grandi di invitado a bai na procesion dilanti di cas di Excelentísimo Senjor Gobernador. Ai Secretario di Comision a lesa e decerto di 1862 koe ta declara catiboenan liber den nos Colonia. Despues di esai senjor Gerardus Ecker a tuma palabra i coe algun expresion corticoe, ma bon i di caso, el a ofrece Senjor Gobernador (koe tabata den balcon di su habitacion) e bandera di seda na nomber di pueblo di Curaçao. Despues di gradici senjor Ecker i comision di *Fiesta Willem III* coe algun palabra, koe tabata revela satisfaccion di nos promé magistrado na e momentoe-ai, Su Excelencia a combida henter comision di fiesta pa subi na su cas, na oenda toer tabata ricibí coe muchoe atencion i nan a tuma un glas di champagne despues koe Senjor Gobernador a bolbe manifesta su alegría, su "orgullo" (manera el a bisa) di mira tantoe amor, tantoe gratitud di pueblo di Curaçao pa Rei, na cual momentoe e concurrencia a bolbe duna espancion na su corazon coe gritoe di *Leve de Koning! Leve Curaçao! Leve de Gouverneur!*

E mes dia-ai anochi miembronan di *Union di San Hosé*, koe na toer ocasion a duna prueba di nan bon disposicion pa contribuí na major solemnizacion di toer fiesta koe ta revela amor na patria, na religion i na autoridad temporal — e mes anochi-ai Companjeroenan di San Hosé a forma un elegante i luhoso tropa disfrazá i recorre principal cajanan coe música i fuego artificial. Esakinan tambe a bai haci nan homenage na senjor Gobernador, koe a presenté den su balcon, acompanjá di su familia, i gradici pa e homenage mustrá n'é.

Dia Luna mainta pa 9 ora tabata reuní na Stadhuis: senjor Gobernador, autoridad i colegionan, etc. di isla, huntoe coe comision di *Fiesta Willem III*. Aki senjor presidente di e comision a dirigi algun palabra adecuado na e concurrencia distinguí, i di ai, pasando bao di un luhoso arco di honor lantá na Foiporta, tabatin un procesion coe música adilanti te na porta di *Fort Amsterdam*, na oenda, despues di un discurso di orden pronunciá pa senjor Dl. de Sola tabata presentá na bista di público e monumento koe comision di *Fiesta Willem III*, a resolve na pone como un recuerdo permanente di e gran fiesta. E monumento ta un piedra di mármol riba cual tin grabá na hoelandes: *Homenage na Rei Willem III, na ocasion di fiesta di Emancipacion, Curaçao*, 1863—1 *Juli*—1888. *Un pueblo liber i gradicidoe na un Rei bon i noble.* Aki atrobe senjor Gobernador a manifesta su contentamentoe pa toer e demonstracionnan di gratitud i el a declara tambe su satisfaccien pa orden koe a reina den toer e festividadnan.

Di e ora-ai p'adilanti te anochi continuamente tabatin grupo pa grupo di hende coe bandera i música pasando den toer caja principalnan; di mainta te anochi henter pueblo tabata contentoe i ni un momentoe no a pasa sin koe algun gritoe di *Biba Willem III, biba Hoelanda, biba Curaçao!* tabata duná.

Anochi atrobe henter pueblo tabata jená na awasá di Punda i Otrobanda pa mira cendementoe di fuego artificial. Un boenita vista tabata e bringamentoe den dos boto representando *Libertad* i *Esclavitud*, bringamentoe koe a dura hopi ora largoe te koe *Libertad* a triunfa riba *Esclavitud*.

Toer e dos anochinan di fiesta, dia 1° i 2, muchoe cas particular i algun edificio público tabata iluminá. E iluminacionnan koe mas a jama atencion ta di cas di obispoe, di Hotelnan, Stadhuis, Loge "Vergenoeging", St. Jozefs-Gezellen-Vereeniging, Club "De Gezelligheid", i Conbentoe di Pader Dominicanonan.

Manera nos a bisa na principio: ta difícil pa nos haci un descripcion mas fiel di toer lo ke a sosode pa solemniza dia 1 i 2 di Juli 1888. Ma si, promé nos caba, nos ta sinti nos obligá di bolbe haci nos homenage na pueblo di Curaçao, koe a sabi di conporté asina bon den toer su entusiasmo i alegría. P'esai tambe ta un honor grandi pa toer, e siguiente publicacion di senjor Proc. Generaal:

ADVERTENCIA.

Coe gustoe é koe ta firma aki-bao ta manifesta bon poblacion di Curaçao, na nomber di Senjor Gobernador, su contentamentoe grandi pa e manera di orden i digno, coe cual pueblo a celebra 25 hubileo di abolicion di esclavitud den e colonia-aki: un prueba koe habitantenan di Curaçao sa aprecia libertad na su valor i usé dignamente.

Curaçao 3 di Juli 1888.

Procureur-Generaal
SOL. C. HENRIQUEZ.

ADVERTENTIEN.

La Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por CH^les FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

ASMA NEURALGIAS Catarros, Opresiones y todas las Molestias nerviosas Enfermedades de las Vias respiratorias se curan al instante con los TUBOS-LAVASSEUR y con los dores anti neuralgicos del Dr. CRONIER. Exijir el Sello de la Garantia de la Union de los Fabricantes.
Paris: Farmacia BORIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas

UIT DE HAND TE KOOP

de navolgende EFFECTEN:

Ni. 221, 200 en 195, gelegen in de Kerkstraat, Willemstad;

Ni. 144, 147, 137 en 138, gelegen in de Jodestraat, Willemstad;

No. 236, gelegen in de Kuiperstraat, Willemstad;

Ni. 76, 76 b en 83, gelegen in de Breede Straat, Willemstad;

Ni. 155, 47 en 56, gelegen in de Breede Straat, Pietermaai;

Een stuk grond, gelegen in de Bakkerij-straat;

Een stuk grond No. 68, gelegen in de Dwarsstraat, Pietermaai;

De buitenplaats *Vriendenwijk* (a) *Buena Vista*;

Een RIJTUIG, zoo goed als nieuw, met HARNAS;

Een TELEFOON voor twee stations, met toebehooren, en twee ELECTRISCHE BELLEN, met *annonciator*.

Te bevragen bij

A. S. DE POOL.

Curaçao, 24 Januari 1888.

De ondergeteekende heeft de[...] het publiek te berichten dat hij [...]ne smederij, koper- en blikslage[rij] op nieuw heeft ingericht.

Zich beleefdelijk aanbevelende [voor] alle werkzaamheden, tot het [vak] behoorende, belooft hij eene prom[pte] en billijke bediening.

Curaçao, 18 Mei 18[..]
H. SCHEIDELAAR

¡DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRA[DO]!

SASTRERÍA Y ZAPATERÍ[A]
„LA UNIÓN",
SITA EN PUNDA, CALLE DEL CO[MER]CIO, PISO ALTO DE LA CASA
A. A. CORREA.

En este bien montado taller, [es]tablecido bajo la responsabilida[d de] la „UNION DE LOS COMPA[ÑE]ROS DE SAN JOSÉ" y dir[igido] con plena autorización por los [há]biles maestros Señores L. M. R[...] y C. DOVAL, se encuentra [siem]pre, por mayor y al detal, [y] *al contado*, un variado y eleg[ante] surtido de materiales correspon[dien]tes al ramo de Sastrería y Zap[ate]ría, como también ropa y cal[zado] hechos. Las recomendaciones [del] establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.
ELEGANCIA EN EL CORT[E].
PRONTITUD Y ESMERO EN EL TRABAJO,
BARATURA EN LOS PREC[IOS].

COLEGIO "STO. TOMA[S]"

PARA ALUMNOS INTERNOS
BAJO LA PROTECCIÓN DEL IL[MO.]
OBISPO VICARIO APOSTOLICO
CURAZAO,

En este Colegio situado e[n un] punto verdaderamente higiénic[o se] reciben alumnos de todas [partes] para ser instruidos, con asid[uidad] y tratados con cuidado pate[rnal].

Por mas informes dirijanse [los] interesados á la *Dirección d[el Co]legio "Santo Tomás," San F[...] Curazao, Antilla Holandesa.*

De Katholieke Illustr[atie]

MET HONDERDEN KEURIGE PLAT[EN]

verschijnt in wekelijksche en maandel[ijksche] uitgave.

12 maandelijksche afleveringen vor[men een] boekdeel van 416 bladzijden in folio [en geven] een aangename en wetenscha[ppelijke] lectuur.

Met 1° Augustus is zij haar 21[ste jaar]gang ingetreden:

Abonnementsprijs

per jaargang...... fl 3,60
franco............ ,, 6,60 Holl. C[t.]

Men abonneert zich voor een [geheelen] jaargang bij de Maatschappij

DE KATHOLIEKE ILLUSTRATIE
's Hertogenbosch
of bij haar agent
Aurelio Alvarez
(*Thesaurier der Union di San* [...])

A perde uu reengetji di o[ro ...] koe hanjé trecé na bureau [di] Courant aki.

Curaçao 7 di Juli [1888.]

[Imprenta de la Librería de A. Bethencourt é Hijos]